

ÖRTRÄSK.

■ När Västerbottningen besökte Örträsk höll Inger Lindgren och Stefan Svensson precis på att väga sina åtta sålda kalvar. "Vi tar betalt per kilo levande vikt", förklarar Ingrid som nu behöver skicka den fakturan till Lycksele kommun. FOTO: IDA OVESSON

De fem månader gamla kalvar de sålt till kommunen är alla stutar som kommer fortsätta bo på gården fram till slakt.

För mindre än två år sedan utökade Inger Lindgren och Stefan Svensson sin gård i Örträsk med fem kor som i dag blivit 44 stycken i antal.

För två veckor sedan byggde de även ny foderbod på gården.

Ingrid och Stefan sköter Lyckseles kalvar – En beredskapsåtgärd

■ Lycksele kommun har köpt åtta av kalvarna på Bränna Gård i Örträsk, men Ingrid Lindgren och Stefan Svensson ska ändå sköta djuren i två år framåt. Kommunen får beredskap och bönderna en stabil inkomst.

– När kommunen kom med den här frågan var det självklart att vi måste ta chansen, säger Stefan Svensson.

Lycksele kommun har köpt tio livkalvar från två lokala bönder. Åtta av dem är stutar hos Ingrid Lindgren och Ste-

fan Svensson i Örträsk som äger och driver Bränna Gård. – Kommunen har köpt de här djuren, men då de inte

har någonstans att ha dem och ingen som tar hand om dem bor de kvar hos oss tills de är slaktmogna eller kommunen vill ha dem slaktade, förklarar Ingrid.

Det är en långsiktig investering som kan ta upp till två år, menar Stefan Svensson.

– De ska i alla fall väga 750 kilo, säger han.

Projektet heter Ko på rot och återfinns som koncept i andra delar av Sverige. Lycksele är dock först ut i Västerbotten.

– Vi har varit glad över

Lycksele kommun tidigare för att de har köpt jättemycket färs från bönderna i flera år. Det har varit superbra och jag hade egentligen varit fortsatt nöjd med bara det, men nu blev det här en ytterligare positiv effekt. Det känns tryggt, för jag vet att de här djuren är sålda. Gud så skönt, fortsätter Stefan.

Köttet ska gå till skola, äldreomsorg och restaurangelever på kommunens gymnasium. Projektet kan även ses som en typ av beredskap då det skapar ett lager inför en eventuell kris.

– Nu tar det ett tag innan vi får se hela kedjan men tanken är extremt lockande och det är rätt tänk i dessa tider.

Paret ser projektet som en win-win situation där den stora skillnaden på Bränna Gård blir månadslönen Ingrid och Stefan får.

– Hade inte Lycksele kommun köpt de här stutarna då hade de bara kostat oss pengar i två års tid innan vi kan skicka dem på slakt.

I slutändan blir inkomsten densamma men fördelningen mer jämn.

– Varje dag jag går ut nu får jag en liten peng, och det har jag aldrig fått förut, berättar Stefan.

Båda ställer sig därför positiva till samarbetet och menar att fler kommuner borde ta samma initiativ.

– De måste! Det här är den enda väg vi har att vandra. Umeå, de som har så många bönder kring sig borde kunna genomföra en sådan här grej. Det finns egentligen inget som kan försvara att man inte gör så här.

Ida Oveesson